

[Sønderby]

Venstre erkender imidlertid, at i vores nær-område er der sket positive ting. Foreløbig er de russiske tropperreduktioner kun sket på papiret, men vi forventer da, at der vil ske mere. Men alle brikker er jo ikke faldet på plads i det område endnu.

Forespørgerne henviser både i forespørgs- lens tekst og i ordførernes indlæg her fra taler- stolen til, at der er sket en masse nedskæringer i Vesteuropa, og henviser til de vesteuropæiske lande, og jeg skal ikke belaste hr. Pelle Voigt med alle tallene, men kun sige, at Norges bud- get faktisk er næsten uændret. Der er en lille stigning i 1991, og den socialdemokratiske re- gering deroppe har accepteret budgettet og har også sagt, at de ønsker flere værnepligtige.

I Sverige siger Socialdemokraterne også, at der skal være et uændret budget.

I Tyskland er der jo sket store ting med sam- menlægningen af de to lande, så det vil være svært at sammenligne, hvordan pengene skal bruges dér, men vi er ikke i tvivl om, at meget af det, som det nye Tyskland kommer til at bruge penge på, også er andre ting i forbindelse med den reduktion, der sker af antallet af russiske soldater.

Holland er blevet nævnt, men i Holland er der ikke sket ret store reduktioner, for i Hol- land er budgettet i 1988 på 13,3 mia., i 1989 13,5, i 1990 13,5 og i 1991 13,4, altså efter de tal, jeg har. Nu ved jeg ikke, hvor hr. Pelle Voigt har sine tal fra. Jeg mener, mine er temmelig sandfærdige, de er i hvert fald ikke taget fra avi- serne. Jeg er enig med hr. Pelle Voigt i, at de skærer ned, men det er kun 100 mio. kr., og det passer jo ikke rigtig med de penge, som Hol- land skal bruge til miljøet. Men Holland har altså også forsømt miljøet temmelig voldsomt i en årrække.

USA skærer ned, England skærer ned, det skal jeg da acceptere, men det er nu ikke så store tal, som der bliver nævnt, og så må jeg sige, at de nedskæringer, der sker eksempelvis i Eng- land og i USA, jo sker på de forstærkningsafta- ler, som Danmark har, og derfor er det altså ikke uvæsentligt for dansk forsvar, hvordan det sker.

Men det afholder ikke Venstre fra, når CFE- aftalen er på plads og underskrevet, at optage politiske forhandlinger med henblik på indgå- else af et nyt forsvarsforlig for 1991 og yderlige- re besparelser i de følgende år.

Vi vil gerne have, at det er med en stor værne- pligtsdel. Dér beklagede jeg lidt, at hr. Hans Hækkerup sagde, at vi måske skulle have nogle færre værnepligtige. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får så mange værnepligtige som muligt, at så mange som muligt får mulighed for at aftjene deres værneret, at så mange som muligt får mu- lighed for at kende til forsvaret.

Men så skal vi selvfølgelig også se på materi- elsiden, på det, der skal sikre dem, og jeg tæn- ker her i særdeleshed på den angst, vi har i øje- blikket for kemisk krig i Mellemøsten og alt det materiel, som skal bruges i den forbindelse.

Vi har altså fremlagt vores dagsordensfor- slag, som er blevet lidt langt. Det viser vores vil- je til fortsat samarbejde, til fortsat brede forlig om dansk forsvar. Venstre beklager derfor me- get, at et af forligspartierne har følt det nødven- digt at markere en selvstændig stillingtagen ved at fremsætte sit eget dagsordensforslag med et mindstekrav på disse besparelser, uden at vi har fået lejlighed til at drøfte det, uden at vi har fået mulighed for at udmønte disse, uden nøj- agtigt at vide, hvad de endelige resultater af Wienforhandlingerne fører med sig.

Vi har nu i en årrække kunnet forhandle os til resultater om forsvaret, og det håber jeg også at vi vil kunne i fremtiden. Jeg håber ikke, at de- batten i dag og afstemningen om lidt hindrer, at vi i fremtiden kan drøfte både forlig og indhol- det af et forlig.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Hans Hækkerup i sin ordførertale sagde, at Socialdemokratiet står ved forliget. Så havde jeg også håbet, at vi kunne være blevet enige om den dagsorden. Men det nytter altså ikke, at vi begynder at star- te med facit og så bagefter udfylder rammerne. Det havde været mere rigtigt, om vi havde sagt: Hvad er der, vi skal tage fat på, og hvad bliver beløbet så? Forsvarsministeren har jo allerede indkaldt os, forligspartierne, til møde én gang, og han har allerede indkaldt os til møde igen den 14. november. Det vil sige, at tingene er i gang, og det er altså ikke helt rigtigt, som det blev sagt, at der ikke sker noget. Det er jo i for- længelse af det, som hr. Hans Hækkerup skri- ver i dagsordenen, og det, som vi skriver, at analysegruppen skal sættes i gang, den er jo i gang.

Jeg er altså glad over, at forsvarsforliget hol- der, og jeg håber, at vi kan mødes igen den 14. og sagligt drøfte og forberede de ting, der skal